

Kayseri Talastayken Agustosun Karantina Günleri

2

– Yeldegirmeni · 01 Eylül 2021

Gecenin dip bucagında bütün yitikleri toplayıp sonsuz sinirsir biinmezlere tasiyan sehir, asvalt, butik, camekan, sosyete ve ölü bina toplu mezarliklarini korkunc bir enkaz sessizligi ve cöplüğünde hemen sabah olacak ayarli ayarsiz basibozuklugun uyanisina kadar, zifiri karanligin son kureleri, parali parasiz hovadaliklar narasi ve ara sira mavi isildakli polis arabalari sürüp savusup eksik kalan boslugun kirpik kesik dolgularini tamamliyordu

Hem katran karasi alaz yakan kavrucu yaz sicakliginda uyanir uyanmaz sabah, gecenin en zindan tarafından girip ,hücre duvarlar ve odalar arasinda üstüste enazi binili gökyüzüne dogru sürüklenmis savrulmus asma katlarin asansör boslugundan inip tırmanmanın oyuk ve kovuklarindaki hergünün aynisini kaldigi yerden tekrar eden mesaisi, tünedigi deliklerden bosalan tiklim tiklim kafeslenmis gönüllü tutsakligin yalan yanlislariyla püskürüp etrafına yayilmaya sürüngenlesmis sefil ve hortlak kalabaliklari gibiydi. Ve bu durum kizgin kavuran yaz sicakliginda daha beirgin hic kimse hic kimsenin ne umuru, ne de itibarında zerre kadar ilgiye deger anlam yahut iliski toplumu aidiyeti tasimiyordu..

Nerde baslayip nasil sonlanacagi belirsiz güne üskürüp patlayan kütle kalabaliklarinin arasinda hele de en basta hemde ilk ön ayak söküp sürükleyen fors ve cakada, elinde telefonu basinda türbani kicinda cevresinde `bakin ben herkesten üstün ve hic kimsenin erisilmez fiyakasinda nasil acayip DIN-IMAN sunup satiyorum ` havalı forslu ve tüm sekil icabi kendine müstakil öbek öbek veya tek basina en pahali giymis bürünmüş donanmış IKS YE ZE veya bütün diger alfabe kusaklarini toplamlayan nesil bozuklugunun sekilden sekile ve bicimden bicime kendini tüm hayatın en merkezine koyan ve kendinden baska hic kimseyi umursamayan podyum havailiginde caddeler evler duraklar ve sokaklar dolusu sunum sergisi akiyor ve kodlandigi kimliksizlige dolup tasmayi giyinip soyunuyordu...

Derken il saglik müdürlüğüne bin bir emeklerle ulastigim telefon numarası, izinle hastahaneye gitmem için iki saat süre veren mesaj yolladi ve `biz ambulans mesgul edemeyiz kendi imkanlarınızla gideceksin ` yazisini iletıp gönderdi..

Taksi tutarak hastahaneye vardigimda siraya dizilmis cogu ayakta dikilip emir salvolari dagitmaktan baska hic bir ise yaramayan ve özelliklesi bayan türbanlı türbansızlar, beni sirayla muayene olacagim radyolojiden baslatti. Muayene sonucunun iki saatten bana mesajla iletileceğini söyledi. O ara en agir hastalar arkasinda ve arasinda ates, nefes, kann veya diger muayenelerden gectim, Bu ara bende olmayan sikintilari diger hastalardan aldim yükledim. Gün aksam oldu hala muayene sonucunu bildirmeyince gittim durumu sordum , öğrendimki sonuc saatler önceden cikmis ve beni yok yere keyfi saatlerce beklemeye koymuslar..

Sonuc sonrası doktorun durum tespitini söyleyecegi ve ayakta durmakta dizlerimin titreyip ellerimin sapir supur döküldüğü halsiz tükenmiş halimde ara sekreteryaya, `sen pozitif oldugun halde nasil geldin buraya simdi polisi cagiracagim` poz satan bagirti ve homurtularini yedim yuttum. Durumu zorla ancak anlattiktan sonra doktor günün toplam bildirisiyle, `seni burda tek yatiramayiz bunlarda alacagin ilaclar

`diyerek tekrar oldukca serüvenli ve ici kir pas kablo musamba kiskacinda ambulans yolculuguyla kaldigim otelin Talas mevkisine geri döndüm..

Alasafaklar tanagrimindan seslenip yankılanan sabah ezaninin karanligin her bir köse bucaklarına bakinip insan arandigi cagrilarina ve cigliklarına tutunup siginarak, artik rutin seyri belli sahte -yalan-yanlislarini sergileyip sunmaya bosaltip fiskiran hortlak döngüdeki ezberde türbanli türbansizlerin kendi sahsina müstakil ahmak ve dangalak sacip savutturan gel-gitler gün ve yolboylarında, bakip durdugum pencerelerden yerin dibini dolduran ve bosaltan kimliksiz ve kisiliksiz karaltilarini icim bogulup bunalarak tiksintiyle seyrederken, cicekci ismeti ariyor ve avunmaya ciirpiniyordu bogum bogum bunaltildaki sefil sayri sancilarim..

Bir de bu darlikta bir kere laf olsuna arayip bir daha adimi bile anmayan; ve ara sira aradigina bozuk fiyakali pay cikaran; ve gün boyu milyonlarda baka ve cüzdan birikintisi oldugunu, eger ki herhangi bir maddi manevi darlikta `yarin yanagindan gayri herseyim senindir ` uyuz essek anirtilarini yorgun kafama ve beynime sidiklayip pisleyen; ve onca yillari tüm sahte tarafından sorgulayip `iste kimin ne boktan biri olduguna `dair her sekil arkadasligi ve dostlugu sorgulayip yüzlestirme günüdür` demeye; dogmus olan bir müskülden sonra `ben tarlada nadas girgirliyorum unut beni ` anonslayarak girdigi bataklık yirtigindan bir daha sesi solu cikmayan; karsiligi vve haysiyeti bes para etmezlerin ne pislik kisi ve kimseler oldugunu hatirlatip saglamasini yapti bana Agustos`un kizil katran sicaginda Kayseri Talasta ki Karantina günlerim..

Bugüngittikce en yakinimdakilerin bile artik usanip basindan savmaya tükendigi oralardan, sag -salim isin kabasini attim, tertemiz dag rüzgarlarına, mis kokulu cam ormanlarına, ve Alp gölleri kart postallarına geri döndüm. Evim -dünyam, ilahi, ilahi, ilahi güzel ömrüm , hayati varligim, haksa hak, asksa ask diye söyleye, kalan ömrüme armagan bir yudum sevincim ve bir lokma nefesimle, hosgeldin aklım yolum yönüm kalbim canım cigerim, var ömrüme bedel die gönlümün iki dünya kiymetlisi ömrü servetim sevgilim benim devri diyarlarındayim ...

Seyfi Karaca.....Agustos / 21